

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 15T/114/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818010376
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7818010376.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Miroslav Majerník, v trestnej veci obžalovaného M. M. a spol., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. januára 2019 v Rožňave, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný M. M., nar. XX.XX.XXXX X. E., trvale bytom E., K. XXX/XX

uznáva sa za vinného, že

dňa 23.08.2018 okolo 14.00 h, po predchádzajúcej vzájomnej dohode a pod vplyvom alkoholických nápojov s už odsúdenými W. T. a X. T. v obci T. P., okres Rožňava, vnikli do dvora rodinného domu na H. U. Č.. XXX tak, že odsúdený W. T. vykopol kovovú bránu a na dvore rodinného domu fyzicky napadli majiteľa domu Z. P. tak, že každý z nich raz udrel otvorenou dlaňou poškodeného do tváre, strkali do neho, čím mu spôsobili opuch dolnej pery vľavo, povrchové odreniny pravého lakťa, ktoré zranenie si vyžiadalo jednorázové ošetrovanie, následne z dvora odišli

teda

spoločným konaním s inými osobami neoprávnene vnikol do obydľia iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím, čin spáchal prekonaním prekážky, účelom ktorej je zabrániť vniknutiu a čin spáchal najmenej s dvoma osobami,

čím spáchal

prečin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d/ Trestného zákona

za to mu ukladá:

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona (§ 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona) trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný M. M. na hlavnom pojednávaní pred súdom vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku. Súd položil obžalovanému nasledovné otázky a to či rozumel, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa

mu kladie za vinu, či bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, či rozumel právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok. Obžalovaný na všetky vyššie uvedené otázky odpovedal kladne.

Na základe uvedených prehlásení súd u obžalovaného M. M. v súlade s ustanovením 257 ods. 7 Tr. por. prijal jeho vyhlásenie a zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol o tom, že dokazovanie sa o spáchaní skutku sa nevykoná, vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov.

Z miesta bydliska obžalovaný nie je bližšie charakterizovaný.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 9krát súdne trestaný, naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 1T/202/2012 zo dňa 30.01.2013 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Podľa hlásenia zmien ÚVV a ÚVTOS Košice bol menovaný dňa 25.07.2018 prepustený na slobodu po odpykaní uvedeného trestu. Z odpisu je taktiež zrejmé, že obžalovaný bol viacnásobne vo výkone trestu odňatia slobody, pričom prvýkrát bol vo výkone trestu už v roku 2002. Vo výkone trestu dokopy 13 rokov a 3 mesiace.

Podľa lustrácie v sociálne poisťovni obžalovaný je vedený na základe dohody o vykonaní práce vo firme ELIS-STAV s.r.o., čo súdu potvrdil aj zamestnanec Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava.

V súvislosti s rozhodovaním o treste považuje súd za potrebné poukázať na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvujúceho účel trestu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada "nulla poena sine lege, sine crimine, sine iudicio".

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest pritom nesmie byť prostriedkom na riešenie iných spoločenských problémov. Preto Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiadúce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi

jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu je § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadol na všetky skutočnosti v zmysle ust. § 34 Tr. zák. významné a rozhodujúce pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu (poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona- bol už za trestný čin odsúdený). Súd zastáva názor, že na obžalovaného musí represívne pôsobiť aj uložený podmienený trest vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Takto uložený trest podľa názoru súdu plne zodpovedá zásade primeranosti trestných sankcií aj zásade individualizácie trestu, mal by byť postačujúci z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie a súčasne byť dostatočnou garanciou nepáchania ďalšej trestnej činnosti obdobného charakteru obžalovaným v budúcnosti. Súd sa nestotožnil s návrhom prokurátora na uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody, nakoľko má za to, že síce sa obžalovaný krátko po výkone trestu dopustil trestného činu a ide o osobu, ktorá bola v minulosti viacnásobne súdne trestaná, je podľa názoru súdu potrebné umožniť obžalovanému zaradenie sa do riadneho života, čo tento aj svojim súčasným konaním preukazuje, kde je v súčasnosti pracovne zaradený. Rovnako svoju snahu po náprave deklaroval aj postojom k spáchanému trestnému činu, kde obžalovaný spáchanie trestného činu na pojednávaní úprimne oľutoval. Skutočnosti uvádzané prokurátorom zohľadnil súd pri výške trestu, kde obžalovanému neuložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby. Súd vzhľadom k tomu, že neuložil obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody, neuložil ani prokurátorom navrhovaný ochranný dohľad podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
 - zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d), (§ 45/1)
- Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.